dokumentacja aplikacji md4 rsa

Anna Bonikowska, Dorota Nowacka, Mateusz Goszczyśki May 20, 2024

1 MD4

• ogólna zasada działania md4

MD4 jest funkcja skrótu, która przyjmuje wiadomość o dowolnej długości i generuje skrócona, stałej długości sume kontrolna 128-bitowa. Algorytm składa sie z kilku rund przekształceń, które operuja na blokach wiadomości i wewnetrznym stanie. Każda runda obejmuje przekształcenia bitowe, operacje logiczne i operacje arytmetyczne, w celu generowania skrótu na podstawie bloków danych. Wynikowy skrót można użyć jako jednoznacznego identyfikatora wiadomości lub do weryfikacji integralności danych.

• inicjalizacja obiektu

Metoda __init__ w niej jest inicjalizowany nowy obiekt klasy md4 oraz jest sprawdzane czy ma on odpowiednie własności. Sa również w tym miejscu ustawiane atrybuty potrzebne do dalszego działania klasy

```
def __init__(self, x):

if len(x) 2 ** 61:
    raise Exception("Dane wejściowe sa za długie")

if not isinstance(x, bytes) or isinstance(x, bytearray):
    raise Exception("" + x + "" + " nie jest instancja bytes.")

self.x=x

self.A= 1732584193
self.B= 4023233417
self.C= 2562383102
self.D= 271733878
```

```
\begin{array}{l} \mathrm{self.a} = 1732584193 \\ \mathrm{self.b} = 4023233417 \\ \mathrm{self.c} = 2562383102 \\ \mathrm{self.d} = 271733878 \\ \\ \mathrm{self.y1} = 0 \\ \mathrm{self.z1} = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15] \\ \mathrm{self.w1} = [3,7,11,19,3,7,11,19,3,7,11,19,3,7,11,19] \\ \\ \mathrm{self.y2} = 1518500249 \\ \mathrm{self.z2} = [0,4,8,12,1,5,9,13,2,6,10,14,3,7,11,15] \\ \mathrm{self.w2} = [3,5,9,13,3,5,9,13,3,5,9,13] \\ \\ \mathrm{self.y3} = 1859775393 \\ \mathrm{self.z3} = [0,8,4,12,2,10,6,14,1,9,5,13,3,11,7,15] \\ \mathrm{self.w3} = [3,9,11,15,3,9,11,15,3,9,11,15,3,9,11,15] \\ \\ \mathrm{self.w3} = [3,9,11,15,3,9,11,15,3,9,11,15,3,9,11,15] \\ \\ \mathrm{self.wynik\_w\_bajtach} = b" \, \mathrm{wartosc} \, \, \mathrm{poczatkowa}" \\ \\ \end{array}
```

• alternatywne sposoby inicjalizacji obiektu

```
\label{eq:class} \begin{array}{l} \mbox{inicjalizacja obiektu gdy jego argument jest stringiem} \\ \mbox{@classmethod} \\ \mbox{def from\_string(cls, x):} \\ \mbox{return cls(x.encode())} \\ \\ \mbox{inicjalizacja obiektu z pliku tekstowego} \\ \mbox{@classmethod} \\ \mbox{def from\_file(cls, x):} \\ \mbox{with open(x, "rb") as plik:} \\ \mbox{return cls(plik.read())} \end{array}
```

• główna metoda haszujaca algorytmu md4

```
def get_hash(self):

Sprawdzenie czy już wcześniej była uruchumiona ta funkcja.
    if self.wynik_w_bajtach != b"wartosc poczatkowa":
        return ( int.from_bytes(self.wynik_w_bajtach, byteorder="big"))
    else:
        self.dopelnianie_x()
Licznik zawiera na ile modułów bedzie podzielona wiadomosc.
```

```
for j in range(0,int(self.licznik)):
              ustalanie stanu poczatkowego
                                                               self.a=self.A
                                                               self.b=self.B
                                                               self.c = self.C
                                                               self.d=self.D
              W każdej z poniższych petli wiadomość bedzie przekształcana przez jedna
              z trzech funkcji pomocniczych F, G, H
                                                               for i in range(0,16):
                                                                                self.a = ((self.a + self.F(self.b, self.c, self.d) +
              int.from\_bytes(self.x[(j*64 + self.z1[i]*4):(j*64 + self.z1[i]*4 + 4)], byte-int.from\_bytes(self.x[(j*64 + self.z1[i]*4):(j*64 + s
              order="little") + self.y1) \%(2^{**}32))
                                                                                self.a=self.przesuniecie_bitowe_z_obrotem(self.a
              , self.w1[i])
                                                                                self.a, self.b, self.c, self.d = self.d, self.a, self.b,
              self.c
                                                               for i in range(0,16):
                                                                                self.a = ((self.a + self.G(self.b, self.c, self.d) +
              int.from_b y tes(self.x[(j*64 + self.z2[i]*4) : (j*64 + self.z2[i]*4 + self.z2[i]*4)
              4)], byteorder = "little") + self.y2)\%(2**32))
                                                                                self.a = self.przesuniecie\_bitowe\_z\_obrotem(self.a, self.w2[i])
                                                                                self.a, self.b, self.c, self.d = self.d, self.a, self.b, self.c
                                                 for i in range(0,16):
                                                                 self.a = ((self.a + self.H(self.b, self.c, self.d) + int.from_bytes(self.x)(j*)
64 + self.z3[i]*4): (j*64 + self.z3[i]*4+4)], byteorder = "little") + self.y3)\%(2*)
*32))
                                                                 self.a = self.przesuniecie\_bitowe\_z\_obrotem(self.a, self.w3[i])
                                                                  self.a, self.b, self.c, self.d = self.d, self.a, self.b, self.c
Wyliczanie nowej wartości stanu
                                                 self.A = (self.A + self.a)\%(2**32)
                                                 self.B = (self.B + self.b)\%(2**32)
                                                 self.C = (self.C + self.c)\%(2**32)
                                                 self.D = (self.D + self.d)\%(2**32)
Konwertowanie wartości stanu do postaci bytowej i nastepne łaczenie jej i kon-
```

self.licznik=len(self.x)/64

self.wynik_w_bajtach = b"".join([int(self.A).to_bytes(4,'little'), int(self.B).to_bytes(4,'little'),

wertowanie do liczy w systemie dziesiatkowym

```
\label{lem:control_bytes} $$\inf(self.C).to\_bytes(4,'little') \ ] \ )$$ $$\operatorname{return}( \ \operatorname{int.from\_bytes}(self.wynik\_w\_bajtach, \ byteorder="big"))$$
```

• metoda specjalna

Metoda specjalna pozwalajaca potraktować obiekt jako napis przedstawiajacy zapisana szesnastkowo wyliczona wartość funkcji skrótu. def __str__(self):

```
if self.wynik_w_bajtach != b"wartosc poczatkowa" :
    return (self.wynik_w_bajtach.hex())
else:
    self.get_hash()
    return (self.wynik_w_bajtach.hex())
```

• funkcje pomocnicze

Funkcje te wykonuja działania bitowe na podanych wartościach.

```
@staticmethod def F( x, y, z): return ((x\&y)|((^xx)\&z))

@staticmethod def G( x, y, z): return ((x\&y)|(y\&z)|(x\&z))

@staticmethod def H( x, y, z): return (x^2y^2)
```

• Przesuniecie bitowe

Operator nie oznacza przesuniecia bitowego w Pythonie, przez co jest potrzebna dodatkowa funkcja , która wykonuje ta czynność. def przesuniecie_bitowe $z_obrotem(a, w)$:

```
return((a << w)|(a >> (32 - w)))
```

• dopełnianie wiadomości

Algorytm md4 wykonuje przekształcenia na 512 bitowych fragmentach wiadomości. Dlatego długość wiadomości w bytach musi być podzielna przez 64. Ponizsza funkcja dodaje do oryginalnej wiadomości jeden bit 1 "jej dłygośc w bitach oraz odpowiednia ilość zer tak aby długość wiadomości w bitach była podzielna przez 512.

def dopelnianie_x(self):

```
self.dlugosc=len(self.x)*8
self.v= 512 - ((self.dlugosc + 65)%512)
self.k=self.v%8
self.f=(self.v-self.k)/8
self.f=int(self.f)
self.dlu_bytes=struct.pack(";Q", self.dlugosc)
self.zapychacz=(2**self.k).to_bytes(1,'big')
self.h= bytearray(self.f)
self.g=(self.x + self.zapychacz + self.h + self.dlu_bytes)
self.x=bytearray(self.g)
```

2 RSA

Jest to niesymetryczny algorytm szyfrujacy, którego zasadnicza cecha sa dwa klucze: publiczny do kodowania informacji oraz prywatny do jej odczytywania. Klucz publiczny (można go udostepniać wszystkim zainteresowanym) umożliwia jedynie zaszyfrowanie danych i w żaden sposób nie ułatwia ich odczytania, nie musi wiec być chroniony. Drugi klucz (prywatny, przechowywany pod nadzorem) służy do odczytywania informacji zakodowanych przy pomocy pierwszego klucza.

• inicjalizacja obiektu

Metoda __init__ w niej jest inicjalizowany nowy obiekt klasy rsa.

• generowanie kluczy

Chcemy wygenerowac pare kluczy - publiczny i prywatny. Klucz publiczny to (N,e), klucz prywatny to (d,p,q) W tym celu generujemy dwie liczby pierwsze p i q oraz e spełniajace równanie :

gcd $\{e, O\} = 1$. Gdzie O = (p-1)(q-1). Liczba $N = p^*q$. Liczby p, q ,e powinny byc duze aby zapewnic bezpieczensto szyfrowania jednak wpływa to na czas działania algorytmu. Aby wyliczyć klucz prywatny, wyznaczamy stała d spełniajaca równanie: $e = 1 \mod (p-1)(q-1)$.

Funkcja "klucze" korzysta z metod statycznych do wygenerowania potrzebnych wartosci.

• metody

```
    czy_pierwsza - sprawdzenie czy wybrana liczba jest pierwsza,bedzie potrzebna do wygenerowania liczb pierwszych
@staticmethod
def czy_pierwsza(liczba):
        x=1
        if liczba ; 2:
            return False
        for i in range(2, int(liczba**(1/2) +1)):
            x+=1
            print(x)
        if liczba % i == 0:
            return False
        return True
    generuj_pierwsza - generuje całkowita liczbe pierwsza z zadanego przedziału
```

generuj_pierwsza - generuje całkowita liczbe pierwsza z zadanego przedziału
przy pomocy funkcji random. W petli while wykorzystuje metode
statyczna czy_pierwsza by sprawdzic czy wygenerowana jest pierwsza
@staticmethod

```
def generuj_pierwsza():
    pierwsza= random.randint(2**7+1,2**8)
    while not RSA.czy_pierwsza(pierwsza):
        pierwsza= random.randint(2**7+1,2**8)
    return pierwsza
```

 gcd - algorytm euklidesa słuzy do znalezienia najwiekszego wspólnego dzielnika dwóch liczb

```
@staticmethod def gcd(a,b):
```

```
while b != 0:

a,b = b, a\%b

return a
```

4. generuj_wzglednie_pierwsza(O) - generuje liczbe całkowita e z podanego przedziału, która jest wzglednie pierwsza z O=(p-1)(q-1) . Wykorzystuje do tego random oraz metode statyczna gcd.

```
@staticmethod
```

5. znajdz_d - za pomoca petli znajduje liczbe d spełniajaca zadane równanie.

```
@staticmethod def znajdz_d(e, O): for d in range (3, O): if (d^*e) \% O == 1: return d
```

• **klucze** Funkcja klucze za pomoca metod statycznych generuje klucze. def klucze(self):

• szyfrowanie wiadomości

```
Majac klucz publiczny możemy zaszyfrować wiadomość m spełniajaca m \leq 0 < N. wartosc zaszyfrowana c wynosi c = m^e mod N. def szyfruj(self,m): c = (m^{**}self.e) % self.N return c
```

ullet odszyfrowanie wiadomosci

```
Zaszyfrowana wiadomość c odszyfrujemy kluczem prywatnym korzystajac ze wzoru m = c^d mod p*q def odszyfruj(self,c):

m = (c**self.d) % (self.p*self.q)

return m
```

3 diagram UML

